

Nr. 8 (36)/ AUGUST 2023

Cetatea Cavalerilor

Fondator: Col. r. Dr. Constantin MOȘINCAT
Editor: Asociația Națională a Cavalerilor de Clio
Editura Tipo MC, Oradea-2020

Cartea Mea e și a Ta! ISSN 2734-6889 - ISSN-L 2734 - 6889

NODUL GORDIAN - RECUNOȘTINȚĂ

Col. Dr. Constantin Moșincat

*„Lăudați, și preamăriți pre toți ostașii în genere,
iar mai presus de toți pre Mihai,
ducele oastei învingătoare, care sfărâmă
Bosforul prin puterea și virtuțile sale”
Nicolae Bălcescu*

Mihai Viteazul – de veghe la hotare – 1994-2019 în Ordea

Angela Faina, în serialul din Cetatea Cavalerilor).

Cu toate acestea voi sublinia doar ideea, filonul comun, care i-a legat și acesta după convingerea mea, a fost dragostea de neam și țară, credința statornică a datoriei slujirii în interesul poporului român.

¹ Vezi *Crișana și Cetatea Cavalerilor* din august 2020

Reamintesc faptul că Mihai Viteazul, a schimbat obișnuințele „peșcheșului și fuga”, cu mândria și onoarea ridicată prin mlaștinile Călugărenilor, cu mâna înțeleștată pe barda dreptului la sabie la Șelimbăr. Greutățile bănește l-au silit să apeleze la Papa Clement al VIII-lea și Împăratul Habsburgilor Rudolf al II-lea cărora le apăra hotarele. A primit, la „Pohta, ce-a Pohtit” – ca rege al Daciei, cu drept de moștenire – prin steag, buzdugan și sabie - recunoașterea „căpitaniei generale împărătești” și a domniei peste țările române, întâia dată reunite sub sceptrul său, iar din partea Papei multe „rugăciuni de mântuire și binecuvântare apostolică, ca fiu și nobil bărbat”!. Neprietenia vecinilor și strigarea la oaste a românilor, scutiți de birul turcesc, a dat tărie gândurilor lui Mihai de unitate și neatârnare.

2

Mihai în Alba Iulie – pictură de Valentin Tănase

Mihai fusese laudat pentru noblețea lui sufletească, precum și pentru statornicia sa de a lupta contra păgânătății. A fost neascultător la „sfatul bun”-, întărit cu pecetea și semnătura Întâistătătorului creștinătății catolice, Papa -, de a trece la religia catolică, mod în care putea fi susținut financiar, prin care „toate ții se vor rânduie cu folos și noroc”! Răspunsul lui Mihai a fost categoric: Eu nu mă vând!

Dar pentru că Mihai nu mai era vasalul nimănui el doar s-a asigurat că-i poate bate pe turci oricând. Era chiar REGELE DACILOR! A ajuns acolo încât jumătate din Europa să-l recunoască și să-l susțină. Dar odată ce-a trecut pericolul turcesc, Mihai Viteazul a fost abandonat și trădat chiar de către aceia pe care i-a mântuit de turci. A refuzat umilința turcescă, și pe cea catolică, în schimbul Gloriei, moștenite de la străbunii daci, pe care singur a mărit-o și a luat-o în bătăliile purtate, pe care n-a împărțit-o cu nimeni. Și pentru că nu a acceptat nici una, nici alta, dintre ofertele primite - de a-și vinde conștiința și credința - a rămas singur împotriva tuturor, și astfel a fost răpus mișelește de Basta pe câmpia de la Turda, pe 19 august 1601, unde căzu trupul lui „frumos ca un copaciu”, cum grăise cronicarul.

Cetatea Cavalerilor

2023 - ANUL IULIU MAIU !

NR. 8(36) AUGUST 2023

Întâmplările din lunile de august, din domnia lui Mihai, au ca izvor **libertatea** pentru care s-a bătut vitejește, cu singurul îndemn rostit la atac - strigătul: „IISUS” (crența lui Mihai la care nu a renunțat). Pentru asta el a căzut, dar a rămas ca moștenire poporului român atitudinea lui de **INDEPENDENȚĂ**, de neatârnavă! Românii l-au pierdut pe Erou, dar au fost Răsplățiți de Dumnezeu, cu alți demni și bravi conducători creștini: Cantemir, Brâncoveanu, Iancu, Lucaciu!

Mihai a întregit opera începută de Mircea cel Bătrân la Posada, pe cea a lui Ștefan cel Mare și Sfânt de la Vaslui, Codrii Cosminului și Baia! Adică nesupunere! Independenți față de toți! Mihai a pus pe Coroana sa Voievodală și ne-a lăsat ca prețioasă moștenire: Ideea de Patrie, Neam și de Creștini-Ortodocși, **ÎNCRUSTATE** pe Scoarța Mentalului Național. Mihai a rămas pentru veșnicie un adevărat stegar al luptei creștinătății, al mândrie, onoarei și demnității naționale. Mihai a învins trufia nobililor unguri, prin întâietatea sa de falnic prinț statornic în credință (comparat de turci cu Alexandru cel Mare). Luptele uriașe pentru libertatea și unitatea națională, cu care românii sunt aureolați, sub povața celui mai vestit și mai mare din voievozii lor – Mihai Vodă Viteazul – spunea Bălcescu, a dat strălucire astrală pentru a fi trâmbițate în lume alesele lui însușiri de vizionar strategic dar și mărețele sale fapte în lupte, rămase ca cele mai de preț exemple.

Pe altarul sfânt în Biserica de la Târgoviște, pe 9 iunie 1858, a fost iscălit și pecetluit actul prin care Mihai devenea și Voievod al Ardealului. Recunoscut prin tratat de împărat, care se obliga să-i plătească „**lefurile a 5.000 de soldați, să recunoască domnia ereditară, religia și biserica română să fie slobode, ocrotite și neatînse de nimeni**” Astfel „Țara mândră și binecuvântată de Dumnezeu pe pământ” Ardealul, acest adevărat curcubeu ce farmecă vederea, cum spunea Bălcescu, scotea la iveală rădăcinile culturii primordiale ale strămoșilor daci. Pentru aceasta, Mihai Viteazul, a „jurat lui Hristos”, ca pe turcii (musulmani) să nu-i slujească, iar pe catolicii (catolici) Papei să nu-i creadă. A hotărât să cuprindă singuri pe toți românii din Ardeal și Moldova, și le-a mărturisit credința lui de a „muri ca un creștin, sau peste voi a domni”!

Așa le spunea nobililor unguri, asigurându-i că-i va prigoni pe toți cei ce nu-i vor fi loiali, cum a fost pilda cu secuul Blăsie Ördog (dracul, în înțeles unguresc) care îi tăiasă capul lui Andrei Bathori.

Faptele sale l-au obligat pe Eminescu să spună că un bun român, nu reprezenta o calitate, ori un monopol special, ci o „datorie pentru orice cetățean, pentru orice locuitor, ca moștenire istorică a neamului românesc”. Mihai vedea Ardealul „semănat și plin de avuturi și bucate, cu oameni credincioși”, nu ca pe o feudă personală. El fusese întâmpinat la Alba Iulia, în sunetul clopotelor și bubuitul tunurilor, acompaniat de imnuri naționale, boieri, ofițeri și trupă. Lângă domn steagurile supuse, luate în bătălie.

Intrarea lui Mihai în Alba Iulia – pictură de Valentin Tănase

Exemplul lui Mihai, a fost urmat de Brâncoveni. Ei și-au dăruit viața dar au salvat credința. Sultanul i-a executat pentru credință tocmai în ziua de 15 august 1714, pe Vodă Constantin Brâncoveanu și cei cinci feciori ai săi.

Horea, poreclit înainte strivirii cu roata, „Rex” al Daciei a îndurat chinurile din beciurile închisorii din Alba Iulia alături de martirii Cloșca și Crișan, dar nu au cedat și nu a făcut pact cu împăratul. Victoria lor s-a lăsat cu dreptul pentru români de a-și ridica biserici de piatră (Chipul legendar a lui Horea străjuiește Biserica

cu lună din Oradea). Avram Iancu, a respins decorațiile și rangurile împărătește pentru a păstra independența românilor ardeleni, onoarea și demnitatea nației, unicul său dor testamentar al tribunului a fost de a „vedea nația fericită!”.

Numelor eroilor martiri, ar trebui să le alăturăm pomelnicul de Eroi știuți și neștiuți care s-au jertfit pe toate câmpurile de luptă pentru libertatea și neatârnamarea României. Între ei pe cei asasinați și expulzați în urma Dictatului de la Viena, din 30 august 1940.

Parastasul din 19 august 2023, (ca și cele din anii trecuți, după 2019), are sens de recunoștință dar și o formă vehementă de protest față de crima culturală, de dărâmare a statuii Voievodului, ridicată de Asociația Culturală „Mihai Viteazul”, al cadrelor militare active și în rezervă din Oradea, tot ca un semn de recunoștință, la 19 august 1994.

Rușinea celor care au făcut-o a fost apoi preluată cu nerușinare de către (IN)justiția Bihoreană care deși a constatat că proprietari de drept este Asociația le-a admis pretenția nejustificată pentru că „se poate” și așa!

SPIRITUL LUI MIHAI SE VA ÎNTOARCE LA ORADEA ODATĂ CU VICTORIA FINALĂ, pe orice front ar trebui luptat în țară și afară!

Așa cum a dăinuit 25 de ani în Piața Unirii din Oradea și în inima curată a oricărui român, așa trebuie să vegheze Mihai Viteazul și în continuare din acel loc la unitatea neamului românesc. În Sala Mare a Primăriei Oradea, stă icoana Maicii Domnului, Preasfânta Ocrotitoare a orașului Oradea (foto). E montată pe peretele din stânga intrării în Sala „general Traian Moșoiu”, reprezentând brâul Maicii Domnului, cu mâinile ridicate în semn de ocrotire, dar și de rugăciune. Sub paza ei

apare zugrăvită imaginea Primăriei și a vechii Cetăți Oradea.

Consiliul Local a decis prin Hotărâre acest lucru, în anul 2002, când a declarat-o pe Fecioara Maria, ca patroană spirituală a Municipiului de pe Crișul Repede.

CUM POT CONSILIERII LOCALI OARE SĂ CREDĂ CĂ HOTĂRÂREA LOR: DE MAZILIRE A VITEAZULUI DE PE SOCLU DIN PIAȚA UNIRII DIN ORADEA E PE PLACUL SFINTEI FECIOARE OCROTITOARE?

Ce vor răspunde ei oare când nepoții îi vor întreba:

- DE CE L-AȚI AZVÂRLIT LA GROAPĂ PE VITEAZUL MIHAI VODĂ?
- DE CE VOI JUDECĂTORI AȚI BATJOCORIT ROBA ȘI AȚI ÎNCHIS OCHII LA FURTUL PRIMARULUI ILIE?
- DE CE STĂ – PRECUM CUCUL ÎN CUIBUL ALTUIA - PE SOCLUL VITEAZULUI UN STRĂIN DE NEAM?
- De ce nu ați tăiat NODUL GORDIAN?

